

der Direktoratet for Udlændinge – inden for de givne rammer at foretage en prioritering af de opgaver, den skal varetage. Dette gælder, uanset om myndigheden beskæftiger sig med faktisk forvaltningsvirksomhed, eller om myndigheden træffer afgørelser, der i vidt omfang eller kun i begrænset omfang beror på et skøn. Pligten til at foretage en prioritering af forvaltningens opgaver må forekomme særlig åbenbar i de tilfælde – der efter Justitsministeriets opfattelse må antages at ville forekomme i stigende omfang – hvor en forvaltningsmyndighed underkastes et stigende arbejdspress, mens der ikke findes mulighed for en tilsvarende forøgelse af forvaltningens mulighed for at varetage disse opgaver.

En sådan prioritering kan i sagens natur indebære, at ikke alle opgaver varetages med samme intensitet og hurtighed.

I det omfang, prioriteringen foretages ud fra saglige kriterier, finder Justitsministeriet imidlertid, at prioriteringen er såvel forsvarlig som nødvendig for en effektiv og fleksibel varetagelse af forvaltningens opgaver.

...«

Til Direktoratet for Udlændinges ovennævnte statistiske oplysninger anførte Justitsministeriet i redegørelsen følgende:

»...

De nævnte tal for behandlingen af familiesammenføringssager i 1988 skal blandt andet ses på baggrund af, at der i 1987 blev indgivet ca. 7.600 asylansøgninger. Over 2.700 af disse blev indgivet her i landet. I 1988 er der indtil 1. december 1988 indgivet ca. 10.500 asylansøgninger, heraf ca. 4.100 her i landet.

...«

Justitsministeriet tilføjede, at der heller ikke i ministeriet føres særskilt statistik over sagsbehandlingstiden i familiesammenføringssager, ligesom ministeriet ikke fører en særskilt statistik vedrørende klager over sagsbehandlingstiden i Direktoratet for Udlændinge.

Ministeriet anslog, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for en sagsbehandlingsklage i Justitsministeriet »er 1–2 måneder fra modtagelsen af Direktoratet for Udlændinges udtalelse i sagen«.

I redegørelsen udtalte Justitsministeriet endvidere følgende:

»...

For så vidt angår den prioritering af de mange familiesammenføringssager, der omtales i svaret til Folketingets Retsudvalg den 27. september 1988 og i Direktoratet for Udlændinges udtalelse, kan oplyses, at Direktoratet for Udlændinge efter drøftelse med Justitsministeriet i lyset af udviklingen i Sri Lanka siden fredsaftalen i sommeren 1987 og på baggrund af, at FN's Højkommissariat for Flygtninge har iværksat et repatrieringsprogram for tamiler fra Indien til Sri Lanka, har fundet at måtte prioritere behandlingen af familiesammenføringssager således, at der blev taget hensyn til, at tamiler hidtil har haft udsigt til inden for en kortere periode og under FN's auspicijer at kunne repatriere til Sri Lanka og dermed vende hjem til familien. Det samme gør sig ikke gældende for de fleste andre flygtningegrupper i Danmark.

Prioriteringen af andre familiesammenføringssager forud for tamilsagerne bliver imidlertid praktiseret således, at hvor der foreligger ganske særlige forhold i den enkelte sag, behandles sagen.

Situationen på Sri Lanka følges nøje, ikke mindst af FN's Højkommissariat for Flygtninge, der i lyset af den øjeblikkelige situation har standset repatrieringen af tamiler fra Indien til Sri Lanka.

Højkommissariatet har imidlertid givet udtryk for, at situationen vil blive taget op til fornyet vurdering, når blandt andet præsidentvalget på Sri Lanka er overstået. Af samme grund har Flygtningenævnet truffet beslutning om indtil videre at udsætte behandlingen af en række sager, hvor Direktoratet for Udlændinge har meddelt afslag på asyl til tamiler fra Sri Lanka.

På denne baggrund vil Direktoratet for Udlændinge og Justitsministeriet tage spørgsmålet om prioriteringen af familiesammenføringssagerne vedrørende tamiler op til vurdering, når FN's Højkommissariat for Flygtninge har haft lejlighed til på ny at vurdere situationen i Sri Lanka.

...

Justitsministeriet finder fortsat, at den prioritering, som Direktoratet for Udlændinge efter drøftelser med Justitsministeriet har foretaget, og som Folketingets Retsudvalg har været bekendt med, af sager om familiesammenføring med tamiler fra Sri Lanka er sagligt velbegrunnet og forsvarlig, når henses til de foreliggende